

ปีที่ 31 ฉบับ 10710 วันจันทร์ที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2561 หน้า 24

สวนไผ่เกษตร

• บุษกร กุศล

กรุงเทพธุรกิจ

จุดสตาร์ทความยั่งยืน

“ผงคาร์โบล-น้ำส้มควั่นไผ่” เพื่อกิจการปลูกสัตว์ เป็นเข็มทิศทางธุรกิจใหม่ของเกษตรกรชาวไร่อ้อยและมันสำปะหลังที่ปรับตัวหนีปัญหาราคาสินค้าเกษตรผันผวน หลังจากหน่วยงานรัฐเปิดคอร์สอบรมและส่งเสริม ควบคู่กับการศึกษาแนวทางเกษตรธรรมชาติของญี่ปุ่นที่นิยมใช้น้ำส้มควั่นไผ่ไผ่ ล่าสุดเตรียมวิจัยบนฐานวิทยาศาสตร์ร่วมกับสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) เสริมความเชื่อมั่นก่อนปีอนเป็นวัตถุประสงค์ให้กับโรงงานผลิตอาหารสัตว์

จากปัญหาราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ กระทั่งรัฐต้องยื่นมือเข้าไปช่วยเหลือ ทั้งมาตรการรับจำนำและการชดเชยต้นทุนการผลิต แต่ไม่ใช่คำตอบสุดท้ายในการแก้ปัญหา ส่งผลให้ “นิพนธ์ จิระเสรี” ผู้จัดการทั่วไปบริษัท เอสเอสพี ออร์แกนิก จำกัด ตัดสินใจหันมาปลูกไผ่รวกแทนอ้อยและมันสำปะหลัง บนพื้นที่ 300 ไร่ อ.หนองปรือ จ.กาญจนบุรี หลังจากปลูกได้ 5 ปี เริ่มมองเห็นโอกาสในการนำไผ่ไผ่รวกมาแปรรูป

นวัตกรรมของคำบาง

นิพนธ์เริ่มต้นพัฒนาเตาเผาถ่านแบบญี่ปุ่นมาใช้เผาไผ่ไผ่ ทำให้ได้ถ่านกัมมันต์ที่มีคุณสมบัติดูดซับสารพิษ และสามารถนำมาแช่ในน้ำดื่ม ส่วนน้ำส้มควั่นไผ่ซึ่งเป็นสารที่ให้กลิ่นควั่นไฟนำมาใช้แต่งกลิ่นให้กับผลิตภัณฑ์ไส้กรอกและแฮม คาร์โบลนำมาบดผสมน้ำแช่ผักและผลไม้เพื่อล้างสารเคมี หากนำไปบดละเอียดสามารถผสมในอาหารเพื่อให้สีแทนการใช้ผงหมึก ซึ่ง

กำลังได้รับความนิยมในชนมต่าง ๆ อาทิ ไอศกรีมสีดอกจากคาร์โบล รวมทั้งนำไปใช้ในอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องสำอาง เช่น สบู่ ผงมาส์กหน้า

ปัจจุบันได้ส่งน้ำส้มสกัดจากควั่นไผ่ไผ่ให้กับผู้ผลิตไส้กรอกรายใหญ่เพื่อนำไปใช้แต่งกลิ่น ล่าสุดกำลังพัฒนาเป็นวัตถุดิบป้อนโรงงานอาหารสัตว์ เนื่องจากผงถ่านและน้ำส้มควั่นไผ่ไผ่สามารถเป็นวัตถุดิบในอาหารเสริมสำหรับสัตว์ มีคุณสมบัติช่วยปรับระดับแบคทีเรียในลำไส้ และการดูดซึมสารอาหาร ทำให้เนื้อสัตว์มีคุณภาพดีขึ้น

“ผมมีแนวคิดพัฒนาผงถ่านกับน้ำส้มควั่นไผ่ เพื่อนำไปใช้ในกิจการปลูกสัตว์ เช่น ผสมในอาหารสัตว์ ทำให้ลดต้นทุนค่าอาหารสัตว์และเพิ่มคุณภาพซากสัตว์ เมื่อนำมาฆ่าแหละ ยกตัวอย่าง ปริมาณไขมันในหมูลดลงและลดกลิ่นในหมูสัตว์

ซึ่งอยู่ระหว่างการศึกษาระบุปรึกษา กับสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์ฯ เพื่อทำการวิจัย ให้เห็นว่า นวัตกรรมดังกล่าวว่าดีต่อการเลี้ยงสัตว์จริง โดยใช้หลักทางวิทยาศาสตร์เข้ามาพิสูจน์ให้เห็นเป็นรูปธรรม หากได้รับการรับรองจะป้อนเป็นวัตถุดิบให้กับโรงงานผลิตอาหารสัตว์”

ทั้งนี้ ทุกอย่างขึ้นอยู่กับแนวคิด ถ้าเราทำอะไรแบบยั่งยืน มันก็จะยั่งยืน อย่างไม่ปลูกครั้งหนึ่งอยู่ยาวสามารถตัดได้เรื่อยๆ ฉะนั้น เกษตรกรควรหันมาปลูกพืชสร้างความยั่งยืน 40-50% เพื่อลดความเสี่ยงแทนการปลูกแบบเดิมๆ

เกษตรกรชาวไร่จับมือนักวิจัย สวทช.ศึกษาการใช้ประโยชน์ด้านชาร์โคล

กริพยากรวัตถุดิบศตวรรษ 21

นิพนธ์ กล่าวว่า ข้อดีของการปลูกไผ่คือ ไม่มีความเสี่ยงเรื่องภัยธรรมชาติ ต้นทุนต่ำเพราะเติบโตได้ดีในทุกสภาวะอากาศ ไม่มีปัญหาเรื่องโรคแมลง ทั้งยังเติบโตเร็ว บางชนิดสูงได้เกือบ 1 เมตรต่อวัน และสามารถปลูกเป็นสวนป่าที่ใช้งานได้ภายในเวลาเพียงไม่กี่ปีโดยไม่ทำลายดิน จึงเป็นทรัพยากรที่สามารถจัดการได้อย่างยั่งยืน เนื่องจากปลูกหมุนเวียนในพื้นที่จำกัดได้เร็ว สามารถแปรรูปได้ครบวงจรมากกว่าอ้อยและมันสำปะหลัง ทำให้มีรายได้สม่ำเสมอ ไผ่จึงตอบโจทย์การใช้ทรัพยากรได้อย่างยั่งยืน

“เหตุผลที่ตัดสินใจปลูกไผ่ เพราะพื้นที่ค่อนข้างแห้งแล้ง ปริมาณฝนไม่มาก

จึงเกิดไอเดียว่า ปลูกพืชที่ยั่งยืนดีกว่า โดยเลือกไผ่รวกซึ่งเป็นไผ่พื้นบ้านแถบกาญจนบุรี ส่วนเหตุผลที่ธุรกิจมีความต่อเนื่องเพราะการสร้างเตาของตนเอง มีกระบวนการแปรรูปเพื่อต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ ออกมา ซึ่งเกิดจากการศึกษาข้อมูลจากประเทศญี่ปุ่น พบว่ามีการใช้น้ำส้มควันไม้มานานแล้ว ในระยะแรกได้รับการส่งเสริมจากกรมป่าไม้ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ และสวทช. ไร่จับมือนักวิจัย”

นิพนธ์ กล่าวว่า ปัจจุบันเตาเผาไม้ไผ่ 1 เตาสร้างรายได้ประมาณ 2 แสนบาท เฉลี่ยแต่ละปีมีรายได้ขั้นต่ำ 1 ล้านบาท หากเทียบกับการปลูกอ้อยและมันสำปะหลังดีกว่า เพราะมีรายได้สม่ำเสมอและไม่ขาดทุน